

засведена полуобличастим сводом, са споља тространом, а изнутра полукружном олтарском апсидом на истоку, знатно ужом и нижом од брода. Правоугаони певнички простори са севера и југа стварају споља изглед слободног крста и надвишени су слетим кубетима. На западном прочељу, над улазним тремом, уздиже се звоник са бароком лименом капом. Зидови фасада оживљени су једноставном декоративном пластиком изведеном у плитком рељефу. Хоризонтална подела истакнута је кордонским венцем, а вертикална пиластрима који својим распоредом прате унутрашњу поделу простора. У пољима између пиластара формиране су следеће лукообразне нише унутар којих су смештени уски монофори и једноставне округле форме изнад њих. Вертикала репрезентативне западне фасаде истакнута је постављањем два прозора у осни главног портала, над којима се уздиже осмоугаono постоље торња.

Иконе на иконостасу рипањске цркве, настале 30-их година 19. века, представљају рад неколико сликарских радионица које су водили Анастасије Константиновић, Јован Стергијевић (Јања Молер), Риста Молер и други мајстори. Изведене у позно зграфском маниру, изразите декоративности и темпераментног колорита са доминанцијом зелене и црвене, постављене су на једноставно резбарену олтарску преграду која је у целини пренета из старе цркве брвнаре.

Споменик културе својим архитектонским карактеристикама и сликарским особеностима представља својеврсну ликовну целину у српској сакралној уметности с краја 19. века.

3. Заштићену околину споменика културе чини катастарска парцела број 9512, КО Рипањ, у приватној својини.

4. Утврђују се следеће мере заштите споменика културе:

1) очување изворног изгледа спољашње архитектуре и ентеријера, хоризонталног и вертикалног габарита, облика и нагиба крова, свих конструктивних и декоративних елемената, оригиналних материјала и функционалних елемената;

2) праћење стања и одржавање конструктивно-статичког система, кровног покривача, свих фасада и ентеријера;

3) инсталирање уређаја за заштиту од пожара.

5. Утврђују се следеће мере заштите заштићене околне споменика културе:

1) забрана градње објеката који нису у функцији споменика културе;

2) забрана градње објеката који својом архитектуром, габаритом и висином угрожавају споменик културе;

3) забрана постављања ваздушних електро и ТТ водова преко заштићене парцеле;

4) забрана складиштења материјала и стварања депонија;

5) урбанистичко и хортикултурно опремање, уређење, одржавање и коришћење порте као јавног простора.

6. Списак покретних добара од посебног културног и историјског значаја која се налазе у цркви Свете Тројице у Рипњу чини саставни део ове одлуке и чува се у цркви Свете Тројице у Рипњу.

7. Ову одлуку објавити у „Службеном гласнику Републике Србије”.

05 број 633-2849/2010

У Београду, 22. априла 2010. године

Влада

Први потпредседник Владе –
заменик председника Владе,
Ивица Дачић, с.р.

1147

На основу члана 47. став 1. Закона о културним добрима („Службени гласник РС”, број 71/94) и члана 43. став 1. Закона о Влади („Службени гласник РС”, бр. 55/05, 71/05 – исправка, 101/07 и 65/08),

Влада доноси

ОДЛУКУ

**о утврђивању цркве Светог Марка у Стојнику
за споменик културе**

1. Црква Светог Марка у Стојнику са покретним стварима у њој које су од посебног културног и историјског значаја утврђује се за споменик културе.

2. Црква Светог Марка у Стојнику са покретним стварима у њој које су од посебног културног и историјског значаја (у даљем тексту: споменик културе) налази се на територији града Београда, општина Сопот, у селу Стојнику, Хајдуковачки пут број 3, на катастарској парцели број 1655, КО Стојник, у приватној својини.

Споменик културе саграђен је у периоду од 1928. до 1932. године према пројекту архитекте Петра Ј. Поповића. Конципиран је у српско-византијској традицији, што је била главна одлика скоро свих цркава које је пројектовао архитекта Петар Ј. Поповић. Има основу уписаног крста сажетог типа са полукружном апсидом, споља петостраном. На западној страни је припрата са вестибилном. Централни део наоса надишје осмострано кубе. Зидана је у камену и опеци, а споља је омалтерисана. Посебна пажња дата је спољашњем изгледу објекта, чија се складност огледа у намери аутора да у спољној архитектури нагласи карактеристично повлачење маса и полукружних забата ка центру композиције – осмостраном кубету. Површине фасада су равне, оживљене сведеним и једноставним архиволтама над узаним прозорским окнима, а хоризонтални венци потенцирају степенасто моделовање грађевине.

Унутрашњост цркве није живописана. Дрвена олтарска преграда обликована је у духу романтичарског еkleктицизма са иконама из 1935. године, које су рад руског сликара Александра Дикија.

Споменик културе један је од последњих реализованих храмова архитекте Петра Ј. Поповића, утемељивача идеје националног стила у српској архитектури, заснован на интегралном сагледавању искуства српског средњовековног градитељства и његове примене у савременом градитељству и као такав представља значајан пример схватања и тумачења обнове националног стила првих деценија 20. века.

3. Заштићена околина споменика културе обухвата катастарску парцелу број 1655, КО Стојник, у приватној својини.

4. Утврђују се следеће мере заштите споменика културе:

1) очување изворног изгледа спољашње архитектуре и ентеријера, хоризонталног и вертикалног габарита, облика и нагиба крова, свих конструктивних и декоративних елемената, оригиналних материјала и функционалних карактеристика;

2) праћење стања и одржавање конструктивно-статичког система, кровног покривача, свих фасада и ентеријера;

3) инсталирање уређаја за заштиту од пожара.

5. Утврђују се следеће мере заштите заштићене околне споменика културе:

1) забрана градње објеката који нису у функцији споменика културе;

2) урбанистичко и хортикултурно опремање, уређење, одржавање и коришћење порте као јавног простора.

6. Списак покретних добара од посебног културног и историјског значаја која се налазе у цркви Светог Марка у Стојнику чини саставни део ове одлуке и чува се у цркви Светог Марка у Стојнику.

7. Ову одлуку објавити у „Службеном гласнику Републике Србије”.

05 број 633-2856/2010

У Београду, 22. априла 2010. године

Влада

Први потпредседник Владе –
заменик председника Владе,
Ивица Дачић, с.р.

1148

На основу члана 47. став 1. Закона о културним добрима („Службени гласник РС”, број 71/94) и члана 43. став 1. Закона о Влади („Службени гласник РС”, бр. 55/05, 71/05 – исправка, 101/07 и 65/08),

Влада доноси

ОДЛУКУ

**о утврђивању зграде Дома омладине у Панчеву
за споменик културе**

1. Зграда Дома омладине у Панчеву утврђује се за споменик културе.

2. Зграда Дома омладине у Панчеву (у даљем тексту: споменик културе) налази се на територији општине Панчево, у Панчеву, Улица Светог Саве број 10, на катастарској парцели број 3137/5, КО Панчево, у државној својини.

Споменик културе саграђен је 1875. године за потребе војне болнице и налазио се у оквиру комплекса војних објеката који су подигнути након укидања Војне границе. До краја Првог светског рата у њему је била аустријска војна болница. По завршетку рата постаје пољска болница српске војске. Период од 10. марта 1920. године до 6. октобра 1944. године, када се у њему налазио Руски санаторијум Црвеног крста Витешког Краља Александра I Уједиитеља, представља најзначајнији период у историји објекта.

Споменик културе је слободностојећи једноспратни објекат једноставне и строге фасаде, без стилских обележја. Основе је у облику слова „Е“ са два дужа бочна крила и краћим средишњим краком у коме се налази степениште. Главну фасаду одликује миран ритам прозорских отвора са централним ризалитом који се не знатно пројектује у простор и који је наглашен једноставном атиком. Објекат је некада имао рустичну архитектонску обраду која је обухватала приземље и прозоре на спрату. Приземље и спрат, као и спрат и кров одвојени су једноставно профилисаним венцима. У приземљу целом дужином зграде постоји сокл. Објекат има и подрум коме се приступа преко степеништа из дворишта. Подрумске просторије су засведене. Кровна конструкција је од дрвених греда. Све кровне површине су двосливне и прекривене бибер-црепом. Некада је постојала и ограда око објекта са зиданим ступцима, репетком и капијом од кованог гвожђа.

Споменик културе поседује културно-историјске и архитектонске вредности. Грађен као типски војни објекат друге половине 19. века, са једноставном и строгом фасадом, представља значајно сведочанство војне историје града и развоја здравствене заштите у Панчеву.

3. Заштићена околина споменика културе обухвата катастарске парцеле бр. 3137/3, 3137/4 и део парцеле број 3137/11, КО Панчево, све у државној својини. Граница заштићене околине пружа се регулационом линијом Улице Светог Саве од Улице Змај Јове Јовановића до границе са парцелом број 3137/9, КО Панчево, у државној својини и скреће под правим углом дуж границе са парцелом број 3137/9, КО Панчево, у државној својини, наставља право замишљеном линијом у дужини од 110 м до границе са парцелом број 3137/2, КО Панчево, у државној својини, где скреће под правим углом и иде границом са парцелом број 3137/2, КО Панчево, у државној својини, до регулационе линије са Улицом Змај Јове Јовановића и регулацијом дуж Улице Змај Јове Јовановића до регулационе линије Улице Светог Саве.

4. Утврђују се следеће мере заштите споменика културе:

1) очување архитектонског склопа, хоризонталног габарита, конструктивних елемената, облика и нагиба крова, као и врсте кровног покривача;

2) враћање изворног изгледа фасада и декоративних елемената;

3) праћење стања и одржавање конструктивно-статичког система, кровног покривача, свих фасада и инсталација;

4) очување функционалних карактеристика;

5) замена дограђених инсталација новим, са њиховим прилагођавањем новим потребама, инсталирање ватродојавних и громобранских инсталација;

6) обезбеђење приступа згради из свих праваца, ради заштите од пожара.

5. Утврђују се следеће мере заштите заштићене околине споменика културе:

1) забрана градње објеката који својом архитектуром, габаритом или висином угрожавају споменик културе;

2) забрана складиштења материјала и стварања депонија;

3) урбанистичко, комунално и хортикултурно опремање, уређење и коришћење простора око споменика културе;

4) дозвољава се оградивање парцеле број 3137/11, КО Панчево, у државној својини, оградом са зиданим стубовима и параветом и испуном од кованог гвожђа у простору изнад паравета, каква је постојала у време када је објекат грађен, а према старим фотографијама.

6. Ову одлуку објавити у „Службеном гласнику Републике Србије”.

05 број 633-2852/2010
У Београду, 22. априла 2010. године

Влада

Први потпредседник Владе –
заменик председника Владе,
Ивица Дачић, с.р.

1149

На основу члана 47. став 1. Закона о културним добрима („Службени гласник РС”, број 71/94) и члана 43. став 1. Закон о Влади („Службени гласник РС”, бр. 55/05, 71/05 – исправка 101/07 и 65/08).

Влада доноси

ОДЛУКУ

о утврђивању цркве Светог Антуна Падованског у Београду за споменик културе

1. Црква Светог Антуна Падованског у Београду утврђује се за споменик културе.

2. Црква Светог Антуна Падованског у Београду (у даљем тексту: споменик културе) налази се на територији града Београда у Брегалничкој број 14, општина Звездара, на катастарској парцели број 7200, КО Звездара, у приватној својини.

Споменик културе грађен је у периоду од 1926. до 1962. године, према пројекту архитекте Јоже Плечника. Од 1926. до 1932. године, поред зграде самостана, која и данас постоји, била је изграђена зграда цркве, али без торња. Торњ уз цркву дограђен је те 1962. године. Када је архитекта Јоже Плечник умро, 1957. године, потребна упутства за завршетак објекта давао је његов ученик, архитекта Јанез Валентинчић.

Споменик културе има облик ротонде са карактеристичном кулом звоником. Изразито је монументалан, а споља и изнутра је обложен црвеном циглом. Постављањем осе од улаза на западу до светиштва са главним олтаром на истоку спојене су предности кружне и уздужне цркве. Лево и десно од главног улаза из Улице Стојана налазе се по три велике нише за мале олтаре, исповедаонике и капелица, док је у дну већи простор за главни олтар. Висина цркве од 25 м омогућила је стварање две велике галерије, од којих горња иде око целог објекта. Изнад улаза налази се простор за хор и оргуље, затим у средини галерија која се пружа са обе стране до главног олтара и најзад при врху горња галерија која, као и крупа, има вена прозора. Поред цркве у правцу главног олтара налази се звоник висок 52 м, пречника 9 м, са мноштвом прозора који се издижу једна над другим. Његов завршни спрат је отворен и носе га стубови о опеке и неколико тањих стубића између њих. Изнад тога постављена је нешто ужа лантерна са крстом. У приземљу торња смештено је одељење за облачење свештеника, а поред главног улаза канцеларија за свештенике и крстионица. Испод главног олтара налази се крипта.

У унутрашњости споменика културе издвајају се велики олтар са кипом Св. Антуна, олтар Срца Исусова и Госпин олтар. Ки Св. Антуна, изведен у бронзи, висок 2,75 м, дело је истакнутог вајара Ивана Мештровића.

Споменик културе је остварење најзначајнијег словеначког међународно признатог архитекте Јоже Плечника, који је оригиналним и нетипским решењем целокупног архитектонског концепта цркве, у односу на развој сакралног неимарства у Београду, остварио дело трајних архитектонских и културно-историјских вредности.

3. Заштићена околина споменика културе обухвата катастарску парцелу број 7200, КО Звездара, у приватној својини.

4. Утврђују се следеће мере заштите споменика културе:

1) очување изворног изгледа спољашње архитектуре и ентеријера, хоризонталног и вертикалног габарита, облика и нагиба крова, свих конструктивних и декоративних елемената, оригиналних материјала и функционалних карактеристика;

2) праћење стања и одржавање конструктивно-статичког система, кровног покривача, свих фасада и ентеријера;

3) инсталирање уређаја за заштиту од пожара.

5. Утврђују се следеће мере заштите заштићене околине споменика културе:

1) забрана градње објеката који нису у функцији споменика културе;

2) урбанистичко и хортикултурно опремање, уређење, одржавање и коришћење порте као јавног простора.

6. Ову одлуку објавити у „Службеном гласнику Републике Србије”.

05 број 633-2857/2010
У Београду, 22. априла 2010. године

Влад

Први потпредседник Владе –
заменик председника Владе,
Ивица Дачић, с.р.